

50 πίπλαστα, καὶ ἄκνυρα, καὶ ἀνίσχυρα, καὶ ἀντ' οὐδενὸς λογιζόμενα, καὶ
51 δι' ὅλου ἀπαράδεκτα τῷ κοινῷ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ χριστοῦ μεγάλης ἐκκλη-
52 σίας. διὸ ἀξιοῦμεν τὴν αὐτῆς ἐνδοξότητα συνοδικῶς, καὶ προτρεπόμεθα
2α σελὶς 53 πατρικῶς διὰ νὰ διαιλήσῃ ἐπιπόνως ὅπου δεῖ περὶ τῶν ἀσυστάτων ἔκείνων, καὶ
ἐπιπλά-
54 στῶν, καὶ κατὰ τὴν περιγραφὴν ἦν ἐποιησάμεθα ὡδε τῆς ἀκριβοῦς ἡμῶν
ἔρεύνης,
55 καὶ συνοδικῶς μετ' ἐπιστασίας ἔξετάσεως, νὰ ἀποδείξῃ αὐτὰ ὡς χάροιην ἄγρα-
56 φον, ἐπειδὴ οὐδὲ ὅλως ἀνεχόμεθα τῆς τοιαύτης δολιότητος, καὶ προφανεστάτης
57 σκευωρίας. καὶ ταῦτα μὲν εἰς εἰδοποίησιν αὐτῆς, καὶ παντελῆ ἀκύρωσιν τῶν ἐπι-
58 πλάστων ἔκείνων ἔγγράφων, τὰ δὲ ἔτη αὐτῆς εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ παντευ-
δαίμονα.
59
60 † καὶ ἐν Χ(ριστ)ῷ εὐχέτης διάπυρος

Verso

- 1 τῷ ἐνδοξοτάτῳ ἀρχοντι δραγουμάνῳ τοῦ βασιλικοῦ στόλου, καὶ ἡμετέρῳ κατὰ πνεῦμα νίῳ
2 ἀγαπητῷ καὶ περιποθήτῳ κυρίῳ κωνστάκῃ χαντζερῆ. εὐγετικῶς

95

Δηλωτικὸν γράμμα

Χάρτης δίφυλλος
0,164×0,110

1796, Αύγουστου 20

‘Ο ‘Ηγούμενος τῆς μονῆς τοῦ Ἀγίου Ἀρτεμίου καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πατέρες, καθὼς καὶ οἱ ἐπίτροποι τοῦ μετοχίου Ζαφείρης καὶ Κωνσταντῖνος Μάτσα, δηλοῦν ὅτι ἔλαβον παρὰ τοῦ Νικολάκη Γρυπάρη, τὰ παρὰ τοῦ μακαρίτου Ἀγίου πρώην Κυζίκου Ἀγαπίου καταλειφθέντα αὐτῇ ως ἐλεημοσύνην πεντήκοντα γρόσια, εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ αἰώνιον.

‘Ο Τζελεπῆς Νικολάκης είναι ὁ ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης τοῦ Ἀγαπίου καὶ ἀνεψιός του ἐκ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀντωνίου. Τζελεπῆς προσαγορεύεται οὗτος καὶ ἐν 50, 59, 66, 73. ‘Ο Ἡγούμενος τῆς μονῆς καλεῖται Γαβριήλ, φέρων τὸν ἐκκλησιαστικὸν βαθμὸν τοῦ συγκέλλου, περὶ οὗ βλέπε Ν. ΜΙΛΑΣ, *Tὸ Ἐκκλησιαστικὸν Δίκαιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας*, μετάφο. Μ. Ἀποστολοπούλου, Ἀθῆναι 1906, σελ. 344.

Περὶ τῆς μονῆς τοῦ Ἀγίου Ἀρτεμίου δὲν κατώρθωσα νὰ πληροφορηθῶ τι. Ποίας δὲ ἄλλης ἦτο μετόχιον δὲν κατώρθωσα ἐπίσης νὰ ἔξακοιβώσω. Πάντως ως μετόχιον εἶγε

βεβαίως ίδιαν διαχείρισιν καὶ διοίκησιν τῆς περιουσίας του, κανονιζομένην ὑπὸ τοῦ ἐξ οὗ ἐξηρτάτο μοναστηρίου. Δ. ΠΕΤΡΑΚΑΚΟΥ, *Tὸ μοναχικὸν πολίτευμα τοῦ Ἅγίου Ὁρούς* Ἀθω, Ἀθῆναι 1925, σελ. 135, 3^ο P. PLACIDIUS DE MEESTER, *De monachico statu iuxta disciplinam Byzantinam*, Romae, 1942, σελ. 8 § 6 καὶ σελ. 100, 17. Τὸ παρὸν τοῦ Ἅγ. Ἀρτεμίου διφερεῖτο ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου Γαβριὴλ καὶ ἡγομενοσυμβουλίου (καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πατέρες, στάχ. 8), καθὼς καὶ ὑπὸ δύο ἐπιτρόπων, ἐνταῦθα τῶν Ζαφείρη καὶ Κωνσταντίνου Μάτζη (Μάτσα).

- 1 διὰ τοῦ παρόντος δηλωτικοῦ γράμματος, γίνεται δῆλον ὅτι ἐλάβαμεν
- 2 ἀπὸ τὸν τιμιώτατον τζελεπῆ νικολάκη ἀνεψιοῦ τοῦ μακαρίου ἁγίου
- 3 πρώην κυζίκου κυρίου ἀγαπίου τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει τὰ πεντή-
- 4 κοντα γρόσια τὴν ἐλεημοσύνην, δποῦ ἀφῆσεν ὁ μακαρίτης εἰς
- 5 τὸ πιωχὸν μοναστήριον τοῦ ἁγίου ἀρτεμίου εἰς μημόσυνον
- 6 αἰώνιον αὐτοῦ, καὶ διὰ τὸ ἀληθὲς τὸ ὑπογράφει καὶ ὁ ἡγούμενος καὶ
- 7 οἱ ἐπίτροποι τοῦ μετοχίου εἰς ἀσφάλειαν: 1796 αὐγούστου 20 οίφρος
- 2^ο X. 8 σύγγελος γαβριὴλ καὶ ἡγούμενος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πατέρες
- 3^η X. 9 ζαφείρης μάτζης, καὶ ἐπίτροπος τοῦ μετοχίου
- 4^η X. 10 Κωνσταντίνος μάτζης, καὶ ἐπίτροπος

